

JUDA HALEVI

Juda Halevi

Pesmi*

Moje srce je na Vzhodu

Moje srce je na Vzhodu, jaz pa na koncu Zahoda.
Kako naj mi prija, kar jem? Kako naj mi bo sladko?
Kako naj izpolnim svoje obljube in zaobljube, ko
Sion še vedno leži v okovih Edoma, jaz pa v arabskih
verigah?

Toda z lahkoto zapuščam vsa čudesa Sefarada,
saj vidim, kako dragoceno je motrenje prahu
Tvojega opustelega svetišča.

Vrt njegovega užitka

Moj ljubi naj pride v svoj vrt
in pripravi svojo mizo in sedež,
da bo pasel v vrtovih.

---

* Pesmi Jude Halevija (prevod in spremna beseda Gorazd Kocijančič) bodo izšle letos jeseni v zbirki *Lirika Založbe Mladinska knjiga*.

Veličastje rož je vrt njegovega užitka,
nanje se bo ozrl,
da bo nabral lilije.

In jedel bo skrite sadove,
nove in stare.

Ljubi, zavij k meni,
k mojim vratom in svetiščem,
da boš pasel v vrtovih.

Pokaži se v mojih šotorih,
med ležiščem iz mojih aloj,
da boš nabral lilije.

Glej, zate so prsi pomarančevcev,
dane v dar.

Moj ljubi je moj in jaz sem njegova,
ko trkam na bivališče njegovega svetišča,
da bom pasla v vrtovih.

Njegov prapor nad menoj je ljubezen
in njegova leva roka je pod mojo glavo,
da bo nabral lilije.

On iz vodnjaka namaka vrtove,

Njegove vode so zanesljive.

Izbranca želje se srečujeta,

zabavata se v vrtu ljubezni,

da bi pasla v vrtovih.

Sadita dragocene sadike,

sejeta sveto seme,

da bi nabrala lilije.

Posadki slovitih dreves,
rastline radosti.

Kako dobri so šotori,
kjer se srečujeta plemenita otroka,
da bi pasla v vrtovih,
in sedita pod sencami,
v vrtovih aloj,
da bi nabrala lilije.

Bog jima bo dal dediščino veselja,
otroke, Gospodovo dediščino.

Do zvezd

O da bi me jutro zasledovalo z vetrom,
ki poljublja njena usta in ziblje njeno telo.
Ko bi ji oblaki lahko prinesli moj mir,
tedaj bi kot njena postava vzdrhtela tudi trdost njenega
srca.

Gazela, ki si izbrala počitek na zvezdah,
usmili se njega, ki mora
vse do zvezd, da pride k tebi.

V noči

V noči, ko mi je ta košuta razkrila
sijaj svojih lic in kodre svojih las,
rdečih kot rubin, pokrivajočih senca
iz čistega kristala, je bilo njeno lepo lice
podobno soncu, ki vzhaja, rdečerazžarjeno,
in ozarja meglico jutra z bliščem svetlobe.

Kdo je kot Ti

Kdo je kot Ti, ki razodevaš globočine,
ki si strašen v sijaju, ki delaš čudeže?

Stvarnik, ki je dal bivanje iz ničesar vsemu,
je razodet srcu, a ne očesu,
zato ne sprašuj, kako ali kje,
kajti On izpolnjuje nebo in zemljo.

Odstrani iz sebe naslado:
svojega Boga boš našel v prsih,
nežno hodi v Tvojem srcu:

Njega, ki ponižuje in povišuje.
In poglej pot dušine skrivnosti,
poišči jo in se v njej osveži.

Naredil te bo modrega in našel boš svobodo,
kajti ti si ujetnik in svet je ječa.

Naredi spoznanje za poslanca med teboj in Njim,
Izniči svojo voljo in uresničaj Njegovo.

Vedi, da je povsod, kjer se skrivaš, Njegovo oko
in da Mu ni nič pretežko.

Bil je Živi, ko še ni bilo prahu sveta,
On je Stvaritelj in Nositelj,
človek pa je kot uvelo cvetje,
kmalu bo uvel, kot uvene list.

Moj Gospod, vsa moja želja je pred teboj

Moj Gospod, vsa moja želja je pred teboj,
tudi če je ne morem dvigniti do ustnic.

Prosil bi Te naklonjenosti le za hip – in nato umrl.

A kdo mi bo dal uslišanje prošnje,
da vrnem ostanek svojega duha v Tvojo roko in zaspim,
ko mi bo spanje sladko?

Ker sem daleč od Tebe, je moja smrt v mojem življenju,
 če pa se te oklenem, je moje življenje v moji smrti.
 Le ne vem, kako naj stopim predte,
 kaj naj bo moje bogoslužje in kaj Postava.
 Pouči me, Gospod, o svojih poteh
 in osvobodi me vezi moje norosti.
 Pokaži mi, kako naj prenašam svojo stisko, dokler sem še pri
 moči
 in ne prezri mojega ponižanja
 pred dnem, ko bom sebi postal breme,
 pred dnem, ko se bodo moji udje težili med seboj,
 ko bom upognjen sebi navzlic in bo molj
 razjedal moje kosti, izčrpane, da me nosijo,

 preden bom odpotoval na mesto, kamor so odpotovali očetje
 in na kraju njihove spokojnosti našel svoj pokoj.

Kot tujec prebivam na obličju zemlje,
 a v njenem telesu je dom, meni določen.
 Moja mladost, vse do danes, živi po svoji volji
 in kdaj bom kaj storil v sebi?
 Kar je svet položil v moje srce,
 me je zadržalo, da nisem iskal svojega Poslednjega.
 In kako naj potem služim svojemu Stvarniku,
 ko pa sem ujetnik naslade, suženj svoje želje?
 In kako naj iščem vzvišeno Visokost?
 Jutri bo črv moj brat.
 In kako naj bo dobro mojemu srcu zaradi dobrega dne?
 Ne vem, če bo dober moj jutri.
 Kajti glej, dnevi in noči so spleteni
 da použijejo moje meso, dokler ne bom použit,
 da me polovico razsujejo v veter
 in pol povrnejo v prah.
 Kaj naj rečem? Zlo nagnjenje me preganja
 kot sovražnik od mladosti vse do starih dni.

In kaj bi s Časom, če sem brez Tvoje naklonjenosti?
 Če nisi Ti moj delež, kaj je moj delež?
 Oropan in gol sem svojih del,
 zgolj Tvoja pravičnost je moje pokrivalo –
 a kaj bi še dalje govoril in vpraševal?

Gospod, vsa moja želja je pred Teboj.

Da bi uzrl Njegovo obličje

Tečem, da bi srečal studenec življenja resnice,
 kajti utrujen sem življenja ničevosti in praznosti.
 Moja edina želja je videti obličje mojega Kralja,
 nikogar se ne bojim razen Njega in ne bom si umislil
 drugega, ki bi se ga bal.

O, da bi Ga videl v snu!

Zaspal bi z večnim spancem in bi se nikoli ne prebudil.

O, da bi uzrl Njegovo obličje v svojem srcu!

Moje oči bi nikoli ne iskale ničesar onstran.

Vrni se, moja duša

Vrni se, moja duša, k svoji spokojnosti,
 kajti Gospod te je nagradil.

Draga, izvlečena iz tega, kar je najdražje tvojemu Stvarniku,
 dvigni se – kajti tu spokojnosti ni.

Pot je dolga, vzemi nanjo, kar potrebuješ,
 ura je, da izpolniš voljo Njega, ki te je ustvaril.

Tukaj sem tujec, kakršni so bili moji predniki,
preostanek mojega življenja bo minil kot senca.
Povej, če ne zdaj, kdaj
me boš osvobodil temin mojega življenja?

Če iščeš svojega Stvarnika
in se hočeš očistiti svoje nečistosti,
pridi, ne boj se priti blizu,
kajti tedaj te bodo Njemu približala tvoja dejanja.

Ti, ki napreduješ ponosno, glej na svojo večnost,
naj ti lažnive sanje ne dajejo gotovosti.
Tvoji dnevi so kratki in daleč je tvoje Mesto.
Védi, kaj boš odgovoril svojemu Gospodu.

Te ne žeja, da bi uzrl dobrost Gospodovo
in bil večno pred Njegovim obličjem?
Vrni se, vrni, Šulamit,
k bivališču svojega očeta, kot v svoji mladosti.

Prevedel Gorazd Kocijančič